

have Ret til Overflytning, og hvis denne Opfattelse er rigtig, er der her ingen reel Uoverensstemmelse mellem Flertal og Mindretal, hele Uoverensstemmelsen er formel, og Mindretallet har kun stillet Ændringsforslaget, fordi det gaar ud fra, at det vilde være rigtigt at udtrykke Sagen fuldstændig klart, saa at ingen kan tage fejl.

Jeg skylder at gøre opmærksom paa, at der ogsaa synes at være nogen Uklarhed til Stede med Hensyn til, hvad der kunde kræves af de Medlemmer, der skal have Ret til Overflytning, idet nogle har haft Ængstelse for, at man endog kunde kræve, at den paagældende Sygekasse, hvorfra vedkommende skulde overflyttes til en anden, skulde opfylde visse Betingelser, f. Eks. staa som Medlem af en Fællesforening eller et Fællesforbund af Sygekasser indenfor en Landsdel eller indenfor hele Landet. Jeg gaar ud fra som givet, at der ikke kan være Tale om, at Sygekassenævnet eller Indenrigsministeren nogen Sinde vil kunne godkende Regler, hvori noget saadant er fastsat. Der kan selvfølgelig kun være Tale om Betingelser, som de paagældende Medlemmer skal opfylde for at have Ret til Overflytning, og det kan ikke være Betingelser, som den paagældende selv ikke er Herre over. Efter min Mening vilde det være fuldstændig meningsløst, om man f. Eks. stillede et Krav som dette, at en Sygekasse for at faa Del i Overflytningsretten — om jeg maa bruge det Udtryk —, skulde staa som Medlem af en bestemt Organisation. Det vilde være den højeste Grad af Uret overfor Medlemmerne, idet et Medlem, f. Eks. en Tjenestekarl eller en Tjenestepige, ikke kan antages at have en saadan Indflydelse paa Styrelsen af den Sygekasse, hvori den paagældende tilfældigvis er kommet til at staa, fordi han har Tjeneste paa det paagældende Sted, at han eller hun kan medvirke til eller faa sat igennem, at en Bestemmelse om, at den paagældende Kasse skulde være Led af en eller anden Organisation, blev enten taget eller annulleret. Jeg gaar derfor ud fra som givet, at der i disse Regler kun kan blive Tale om at stille Krav til de paagældende Medlemmer selv. Det, der er tilsigtet med Lovforslaget og med Ændringsforslaget, er, at for saa vidt de paagældende Medlemmer opfylder de Betingelser, der maa blive fastsat for Overflytning i de af Indenrigsministeren godkendte Regler, skal de have Ret til at blive overflyttet, naar den paagældende tager

Ophold paa et andet Sted end det, hvor den Sygekasse, de hidtil har været Medlemmer af, virker.

I øvrigt finder jeg ikke Anledning til at omtale de Ændringsforslag, der er stilledet enten af Udvalget eller af Flertallet. Derimod skal jeg gøre nogle Bemærkninger om det Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet under Nr. 1, og som vedrører det saa meget omdebatterede Spørgsmaal om de faste Grænser. Saa vidt jeg kan se, er vi i Virkeligheden kommet hinanden et meget betydeligt Skridt i Møde, sammenlignet med Stillingen paa dette Omraade i Fjor. Hvis ærede Medlemmer har læst det, der staar i Bilag 3 til Udvalgets Betænkning, som er et Udkast til den Bekendtgørelse, der vil være at udstede, saafremt Lovforslaget bliver vedtaget, som det foreligger, og som det fastholdes af Flertallet, vil De have set, at den sidste Del af dette Udkast, jeg kan gerne sige den sidste Halvdel, i Virkeligheden er det, der er givet Udtryk i Mindretallets Forslag under Nr. 1. Der staar der ganske vist ingen Tal, man har ikke angivet hverken Formuens eller Indtægtens Størrelse — dette staar in blanco, og det er ikke det, jeg vil kritisere —, men jeg vil gøre opmærksom paa, at i alt øvrigt staar der, naar disse Huller, om jeg saa maa sige, bliver udfyldt, i den sidste Del af Bekendtgørelsen nøjagtigt, hvad der staar i Mindretallets Ændringsforslag Nr. 1. Fremgangsmaaden med Hensyn til Afgørelsen af, hvorvidt den paagældende er oppe over den i Bekendtgørelsen nævnte Grænse, er i god Overensstemmelse med, hvad Mindretallet har foreslaaet. Det hedder i vort Ændringsforslag, at i de Tilfælde, hvor den paagældende maa antages at være oppe over Grænsen saavel for Formuen som for Indkomsten, skal Sygekassens Bestyrelse foranledige, at det bedømmende Udvalg kommer til at tage Beslutning. Det er nøjagtigt det samme, som der staar i Udkastet til Bekendtgørelsen, sidste Del, hvor det hedder: „Saafremt Sygekassebestyrelserne er i Tvivl om Afgørelsen, bør Spørgsmaalet forelægges det stedlige bedømmende Udvalg, der da træffer sine Bestemmelser efter et Skøn over samtlige foreliggende Forhold.“ Der er i saa Henseende altsaa ingen Uoverensstemmelse, men saa synes jeg, at Flertallet maatte kunne gaa ind paa, at dette kom til at staa i selve Loven. Spørgsmaalet er blot, hvorvidt det er Rigsdagen eller Ministeren efter Forhandling med et saadant Udvalg eller Kommission som nævnt i § 6, der skal bestemme, hvad der